

15 Aars Alderen. Men selv om det er saadan, at Lærlinge maa anvendes i 15—16 Aars Alderen, forekommer det mig forkasteligt, at de maa anvendes ved Natarbejde, for i den Alder er de paagældende i særlig Grad paavirkelige for de Indflydelser, som de maaske i højere Grad kan komme ind under ved Arbejdet paa de Steder, hvor Bagerivirksomhed hidtil har fundet Sted. Jeg vil derfor fremdeles hævde, at Fabriksinspektøren utvivlsomt har Ret i sine Betragtninger om det forkastelige i, at Ungdommen oplæres paa en Tid, der rummer en vis Fare for denne Ungdoms moralske Tilstand.

Med Hensyn til den Arbejdsløshed, som skulde blive en Følge af denne Lov, fik vi ikke mere Besked ved de Bemærkninger, det ærede Medlem nu fremsatte, end ved dem, han fremsatte i første Omgang. Det ærede Medlem har en Formodning om, at de smaa Bedrifter vil blive indskrænket ved denne Lov. Jeg ved ikke, hvorfor det skal ske. De vil ganske sikkert ikke i nogen større Udstrækning blive indskrænket. Der vil fremdeles blive de samme Krav paa Boller og Wienerbrød som hidtil, og de smaa Bagerier, der fortrinsvis producerer dette Brød, vil sikkert i Fremtiden finde deres Regning ved at gøre det i Dagtimerne i Stedet for som hidtil i Nattimerne.

Endelig sagde det ærede Medlem, at fordi man har kunnet gennemføre noget saadant andre Steder, er det ikke sikkert, at det passer her. Jeg erkender, at man kan ikke omplante alting fra det ene Land til det andet. Der kan kræves Afvigelse, men der er ogsaa sket Afvigelse i det foreliggende Lovforslag fra, hvad der er almindeligt andre Steder. Store Indrømmelser overfor Bagermestrene er der foreslaaet ved Lovforslaget, store Indrømmelser, henset til, hvad der er gennemført i andre Lande. Men udover dette er der neppe Anledning til at foretage noget. Det kan jo dog ikke antages, at Forholdene med Hensyn til Befolkningens Brødforsyning skulde være meget forskellige i de forskellige Lande, og hvad man har kunnet gennemføre, og hvad der i adskillige Aar har staaet sin Prøve i andre Lande, skulde dog ogsaa egne sig til Gennemførelse her i Danmark paa den Maade, vi mener, det vilde passe.

Det ærede Medlem vil gøre disse Foranstaltninger ude omkring i Verden til rene Krigsforanstaltninger. Det er de i hvert Fald ikke i Finland. Længe før baade Krig og Revolution kendte man

Afskaffelse af Natarbejde deroppe. For Tysklands Vedkommende er det ganske rigtigt, at disse Foranstaltninger er Krigsforanstaltninger, gennemførte paa Grund af de særlige Forhold, men det er Foranstaltninger, som baade Bagermestrene og Bagersvendene og en tidligere Regering har foreslaaet at gøre obligatoriske ogsaa for Tiden efter Krigen. Man har altsaa erkendt, at Værdien af disse Foranstaltninger var saa stor, at man ikke burde fjerne dem. Det gælder naturligvis om denne Foranstaltning som om saa mange andre, der er opstaaet under Krigen, at det ikke vil være naturligt straks at opgive den, naar den har vist sig at være god. Men naar man i Tyskland ogsaa fra Sider, der er forstaaende overfor Bagerindehaverne, kan stille sig saaledes, kan jeg ikke indse, at der skulde være noget som helst urimeligt i, at man søgte at give ogsaa de danske Bagersvende de Goder, dette Fags Arbejdere har opnaaet andre Steder. Det kan utvivlsomt ske uden Tilsidesættelse af berettigede Samfundshensyn, og der er intet som helst, der taler for, at en større Del af de næringsdrivende skulde blive underkastet Forhold, som vil være saa trykkende eller generende for dem, at de ikke kan overvinde Vanskelighederne derved. Jeg beder derfor det ærede Medlem overveje, om man ikke paa Trods af det lille Mindretal bør gøre de Indrømmelser, som det store Flertal i saa høj Grad ønsker.

Formanden: Det 14de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Hansen: Det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) spurgte mig, om det ikke skyldtes Konkurrencehensyn, at Arbejdernes Brødfabrik ikke var gaaet over til Dagdrift. Jeg skal der til svare først og fremmest, at alle Bygninger og alt Materiel er optaget. Der kan ikke ske nogen Udvidelse, før der bliver bygget derude. Det er den ene Grund til, at man ikke er gaaet over til Dagdrift. Den anden Grund er ganske rigtig Konkurrencen. Det er rigtigt, at vi skal konkurrere, og Konkurrencen bliver særlig haard for os. Vi har nemlig ikke alene den Opgave at faa Forretningen til at bæresig, men skal ogsaa skaffe Befolkningen saa billigt Brød som muligt, og vi har ilde 4 Aar, Krigen har været, solgt Brødet 12—14 Øre billigere end nogen anden her i Landet. Men jeg kan erklære, at saa snart dette